

To močno ranjeni

Edem nima roke
Ta drugi nože re
Ta tretje smrtno ranjenje
He tam na tleh lesi.

Za vojga sinka mamca
Prav milo tam jeci
Ker broglja ga radla
He mater tam lesi

Za svojga brata sestra
Kdaj taci volnice
Kjer tatkaj milo vpije
Ta nima se roke

Zaluje tudi dekle
Za vojga fantica
Ki mu je sovrasnik

Glavo od sekala

Al bogi smo mi fantje
Kaj mogli smo pvertat
In zdaj smolenje svoje
Pod mečem si koniat

He ta in no mater
Zakovalil bom lepo
Ki so me got radeli
Vteli prav lepo.

Gjiblanda dne 19. 1906.

P. P. P.

Pešem. Ljubimik

Zvedo sem nekaj novega
Da svojga dekleta za ljublinga
Da si je obala drugega

Kaj muna mi ta jústec
Ki se hitro pošūsi
Al vendat se neperene
Od nua žalosti

Na od hodu!

Mi je solna od bijalo
Doline voriati
Vnjej je moje dekle stalo
In je rosi tugaló

Je rosee tugaló
je jústec delalo
Je moram zapustit
In dobre klaji it

Oj kibri in doline
Je glikajte se vse
Naj se stori ravno polje

Da vidim svoje dekle

Oj videl bi jo rad
Pred svetloj se enkrat
Je ne morem porabiti
Tak ravno je jui vse

Zdaj hautman ranguje sablo
Mladi fantje se saprij
So vvarnik gje nasproti
Oj fanti kaj zdaj

Al mi se ga se bati
Če glik ga veliko je
Saj imamo tud mi jústec
In ortec sablice

Ka nam kugle se bujijo
Se bese celi svet
Lindje svetle lesijo